

॥६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ इति अनु
शासनप० न० भा० दशमाध्यायः ॥१९०॥ ॥६४॥

॥१४॥

कृच्छ्राणि चोत्था च ततो यथोक्तानि हि ज्ञाने मेः ॥ तीर्थो निचापि गत्वा वेदानां निविधानि च ॥ ६४ ॥ दत्वा गाश्चैव विप्रेभ्यः पूतास्माभवदात्मवान् ॥ तमेव चाश्रमं
गत्वा च चारविपुलं तपः ॥ ६५ ॥ ततः सिद्धिं परं प्राप्तो ब्राम्हणो राजसत्तम ॥ संमतश्चाभवत्नेवामाश्रमे तन्निवासिनां ॥ ६६ ॥ एवं प्राप्तो महत्कृच्छ्रमृषिः सन्
यसत्तम ॥ ब्राम्हणेनैव कृत्यं तस्मादूर्णाचरे जने ॥ ६७ ॥ ब्राम्हणाः क्षत्रियो वैश्याश्च योवर्णा द्विजातयः ॥ एतेषु कथयन्न राजन् ब्राम्हणो न प्रदुष्यति ॥ ६८ ॥ त
स्मात्सिद्धिर्नैव कृत्यं कस्यचिक्लिं चिदग्रतः ॥ स्वस्मागतिर्हि धर्मस्य दुर्ज्ञेया स्य कृतात्मभिः ॥ ६९ ॥ तस्मान्नो नैनमुनेयो दीक्षां कुर्वन्ति चादृताः ॥ दुरुक्तस्य भयाद्राज
न्नाभ्रायं ते च किंचन ॥ ७० ॥ धार्मिका गुणसंपन्नाः सत्यार्जव समन्विताः ॥ दुरुक्तवाचाभिहितैः प्राप्नुवंतीह दुष्कृतं ॥ ७१ ॥ उपदेशो न कर्तव्यः कदाचिदपि कस्य
चित् ॥ उपदेशाद्विदित्यापं ब्राम्हणः समवाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ विमृश्य तस्मात्प्राज्ञेन वक्तव्यं धर्ममिच्छता ॥ सत्या नृतेन हि कृत उपदेशो हि नस्ति हि ॥ ७३ ॥ वक्तव्यमि
ह पृष्ठेन विनिश्चित्य विनिश्चयं ॥ सचोपदेशः कर्त्तव्यो येन धर्ममवाप्नुयात् ॥ ७४ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातमुपदेशं कृते मया ॥ महात्कुशो हि भवति तस्मान्नोपदिशो
दिह ॥ ७५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन० आनुशासनं अष्टमोऽध्यायः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच कीदृशो पुरुषेता तस्त्रीषु
वा भरतर्षभ ॥ श्रीः पद्मान्वसेते नित्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्र ते वर्णयिष्यामि यथा वृत्तं यथा श्रुतं ॥ रुक्मिणीं देवकीपुत्रसन्निधोपर्य
पृच्छत ॥ २ ॥ नारायणस्यां कगतां ज्वलंतीं दृष्ट्वा श्रियं पद्मसमानवर्णां ॥ कोत्तूहलाद्विस्मितचारुनेत्रा पप्रच्छ मातामकरध्वजस्य ॥ ३ ॥ कानीह भूतान्युपसेवसेत्वं
संनिष्ठसे कानि वसेवसेत्वं ॥ तानि त्रिलोकेश्वरभूतकाने तत्त्वेन मे ब्रूहि महर्षिकल्पे ॥ ४ ॥ एवं तदा श्रीरभिभाव्यमाणा देव्या समक्षं गरुडध्वजस्य ॥ उवाच बाक्यं मधुरा
भिधानं मनोहरं चेदमुखी प्रसन्ना ॥ ५ ॥ भीरुवाच वसामि नित्यं स भगवन् प्रगल्भे दक्षे नरे कर्मणि वत्तमाने ॥ अक्रोधने देव परं कृतज्ञे जितेंद्रिये नित्यमुदीर्णसत्त्वे ॥ ६ ॥

श्रीः पद्मेत्युच्यते ॥ १ ॥ पर्यपृच्छत श्रियमिदं पकृष्यते ॥ २ ॥ उपसेवसे गजतुरगादिरूपेण संनिष्ठसे धैर्योदार्यशौर्यो हिरूपेण पुरुषे वससि ॥ ४ ॥ देव्यारुक्मिण्या ॥ ५ ॥ प्रागल्भ्ये वाग्मिनि दक्षे
अनलसे देवपरे देवाराधननिष्ठ ॥ ६ ॥

॥१४॥